

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Zuzany Bystřické a soudců JUDr. Kateřiny Mrázové, Ph.D., a Mgr. Petra Pospíšila v právní věci žalobce **J. M.**, zast. Mgr. Zdeňkem Stránským, advokátem se sídlem ve Dvoře Králové nad Labem, nám. Václava Hanky 828, proti žalovanému **Městskému úřadu Pacov**, se sídlem v Pacově, nám. Svobody 1, o žalobě označené jako správní žaloba proti průtahům, nečinnosti a nesprávnému úřednímu postupu Městského úřadu Pacov,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

[1] Dne 16.5.2011 bylo Krajskému soudu v Brně doručeno podání žalobce ze dne 10.5.2011 označené jako „správní žaloba – průtahy, nečinnost a nesprávný úřední postup Městského úřadu Pacov, kancelář tajemníka a odbor výstavby“. Žalobce uvedl, že dne 16.3.2011 při nahlédnutí do spisu ve věci obnovy řízení ve věci drobné stavby oplocení, je Městský úřad

Pacov několik měsíců nečinný. Rozhodnutí o obnově nabylo právní moci dne 14.9.2009, úřad zahájil řízení až dne 15.6.2010 a vzápětí řízení přerušil. Správním soudem byl opakovaně tázán na stav řízení, přesto je nečinný, v současné době se vymlouvá na to, že spis je u soudu. Tím způsobuje, že více než po deseti měsících od zahájení řízení a více jak osmnácti měsících od nabytí právní moci rozhodnutí o obnově řízení, není vydáno konečné rozhodnutí. Žalobce navrhl, aby soud určil datum vydání rozhodnutí obnovy řízení a z dalšího jednání vyloučil p. S. a p. M. z odboru výstavby. Vyloučení těchto osob navrhuje proto, že uvedené osoby dle názoru žalobce k zahájení řízení neměli kompetence, v řízení o stavbě na cizím pozemku jim trvalo více než devět let, než vydali konečné rozhodnutí. Účastníkům řízení v důsledku jejich přístupu k věci vzniká škoda v desítkách tisíc korun.

[2] Na výzvu soudu žalobce uvedené podání doplnil podáním ze dne 16.6.2011. Žalobce především navrhl petit, který má znít: „*Žalovaný je povinen vydat rozhodnutí o pokračování v zahájeném obnoveném řízení, které bylo původně ukončeno rozhodnutím OÚPSŘ KrÚ č.j. KUJI 61791/2008, sp. zn. OUP 187/2008 Cí-5 ze dne 22.9.2008*“.

[3] Žalobce v žalobě brojí proti nečinnosti žalovaného v obnoveném řízení o odvolání proti rozhodnutí o odstranění stavby oplocení pozemku ve vlastnictví žalobce a jeho bratra V. M., kterou měli postavit bez řádného povolení či ohlášení. Rozhodnutí o povolení obnovy bylo vydáno 14.9.2009, nabylo právní moci dne 12.10.2009. Dopisem ze dne 28.1.2010 sdělil žalovaný žalobci, že v obnoveném řízení nemůže pokračovat, neboť nemá k dispozici příslušný správní spis. Bratr žalobce p. V. M. se dne 27.3.2010 obrátil na Krajský úřad Vysočina, kde do protokolu podal stížnost na nečinnost a průtahy v obnoveném řízení. S tou se vypořádal žalovaný dopisem ze dne 26.4.2010, kdy V. M. sdělil, že neshledává žádné pochybení, neboť předmětný správní spis není k dispozici. Dne 15.6.2010 žalovaný zahájil obnovené řízení, ovšem za žalovaného to učinil J. S., jehož podjatost byla již dříve namítána. Následně bylo obnovené řízení opět přerušeno pro údajnou nemožnost rozhodnout ve věci bez spisového materiálu. Dne 19.7.2010 V. M. podal odvolání do usnesení žalovaného ze dne 19.7.2010 o přerušení obnoveného řízení, které KÚ Vysočina dne 25.11.2010 zamítl.

[4] Dne 3.12.2010 vydal KÚ Vysočina usnesení, jímž postoupil stížnost V. M. ze dne 24.11.2010 na nečinnost a průtahy Ministerstvu pro místní rozvoj. Dne 8.4.2011 vydal KÚ Vysočina opět rozhodnutí, kterým přerušil obnovené řízení na dobu, než rozhodne Nejvyšší správní soud o kasační stížnosti, kterou podal KÚ Vysočina dne 24.1.2011 ke Krajskému soudu v Brně proti rozsudku Krajského soudu v Brně sp. zn. 29 Ca 264/2008. Proti tomuto rozhodnutí o přerušení podal p. V. M. opět opravný prostředek, o kterém dosud nebylo rozhodnuto. Bratr žalobce a rovněž i žalobce podali několik stížností na postup jak žalovaného, tak KÚ Vysočina, ovšem v obnoveném řízení není dosud pokračováno, ačkoliv se tak děje v rozporu se základními zásadami, které ovládají správní řízení.

[5] V dalším doplnění žaloby ze dne 25.11.2011 žalobce soudu sdělil, že z listiny ze dne 13.7.2011 (odpověď KÚ Kraje Vysočina V. M. na žádost o informace dle z.č. 106/1991 Sb.) vyplývá, že nadřízený orgán je informován o činnosti žalovaného, ale žádné opatření proti nečinnosti neprovádí. Dále bratr žalobce zaslal starostovi a tajemníkovi MěÚ Pacov další dopis ve věci, na který starosta neodpověděl, tajemník sdělil, že nebude provádět žádná opatření proti nečinnosti stavebního úřadu. Dále žalobce zaslal soudu další listiny, dle kterých

je dle jeho názoru zřejmé, že MěÚ Pacov neprovádí ve věci žádné další kroky. Žalobce soudu rovněž sdělil, že dne 31.10.2011 rozhodl Nejvyšší správní soud rozsudkem č.j. 5 As 42/2011-112, ve kterém mimo jiné uvádí, že dotčené úřady se dopouštějí nejenom nečinnosti, ale i porušování mnoha dalších ustanovení správního řádu.

[6] Přípisem ze dne 27.2.2012 žalobce doplnil, že ve věci dosud není vydáno rozhodnutí, žalovaný je nadále nečinný, a to přesto, že již uplynuly tři měsíce, kdy žalovaný obdržel spisové materiály.

II. Vyjádření žalovaného k žalobě

[7] Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl. Uvedl, že rozhodnutí o povolení obnovy řízení, který vydal Krajský úřad Kraje Vysočina, odbor územního plánování a stavebního řádu, dne 14.9.2009, č.j. KUJI 68201/2009, sp. zn. OUP 124/2009 Cí-20, nabylo právní moci dne 12.10.2009. O tom se žalovaný dozvěděl 25.11.2009, správní spis mu však nebyl vrácen. Proto dne 13.1.2010 požádal krajský úřad o vrácení spisu, bylo mu však sděleno, že spis je u Krajského soudu v Brně. Stavební úřad proto přípisem z 28.1.2010 o této skutečnosti informoval dotčené osoby včetně žalobce s tím, že správní řízení bude provedeno po obdržení spisu. Následně po obdržení spisu oznámil opatřením ze dne 15.6.2010 dotčeným osobám zahájení řízení o odstranění stavby. Dne 7.7.2010 V. M. vyslovil námitku podjatosti vedoucího stavebního úřadu J. S. a pracovníka stavebního úřadu S. M. Stavební úřad proto usnesením ze dne 19.7.2010 řízení o odstranění stavby přerušil do doby vyřízení vznesené námítky podjatosti. Tvzení uvedené v žalobě, že řízení o odstranění stavby bylo zahájeno 15.6.2010 p. J. S., přičemž nebylo rozhodnuto o námitce podjatosti vůči němu a o přerušení obnoveného řízení pro nemožnost rozhodnout o podjatosti bez spisového materiálu se nezakládá na pravdě. O námitkách podjatosti vznesených p. M. v jiných řízeních bylo rozhodnuto v příslušných řízeních, a tyto se nevztahovaly k obnovenému řízení o odstranění stavby. Námitku podjatosti v řízení o obnoveném řízení uplatnil bratr žalobce V. M. 7.7.2010, tedy až po oznámení o zahájení řízení. O této námitce bylo rozhodnuto usnesením ze dne 12.8.2010 a řízení se nepřerušovalo z důvodu absence spisu. Žalobce se sice domáhá pokračování v obnoveném řízení, ale zároveň činí kroky, které toto řízení procesně stěžují. Žaloba je tedy neopodstatněná.

III. Posouzení věci Krajským soudem v Brně

[8] V souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) rozhodl soud o věci samé bez nařízení jednání, poté, kdy účastníci řízení s takovým postupem vyslovili souhlas (žalobce mlčky, žalovaný výslovně).

[9] Soud na úvod připomíná okolnosti předmětné věci, které jsou mu známy z řízení, které bylo zdejším soudem vedeno pod sp. zn. 29 A 25/2012. V uvedené věci soud rozhodoval o žalobě V. M. proti Krajskému úřadu Kraje Vysočina, o žalobě ze dne 10.5.2012 označené jako „Správní žaloba proti nesprávnému úřednímu postupu Krajského úřadu Kraje Vysočina ze dne 16.4.2012, č.j. KUJI 25309/2012 a ze dne 4.5.2012, č.j. KUJI 30553/2012. Z rozsudku č.j. 29 A 25/2012-40 ze dne 4.12.2012 soud cituje „Zde je nutno v první řadě poukázat na řízení o odstranění drobné stavby oplocení sourozenců M. zahájené stavebním úřadem dne

7. 7. 2004. V jeho rámci stavební úřad rozhodnutím ze dne 23. 1. 2008, č. j. Výst.2858/2004/Ma, nařídil J. M. odstranění stavby oplocení na pozemcích parc. č. 1912, 1280/9 (1433/1) a vjezdových vrat na pozemku parc. č. 1435, vše v katastrálním území Vyklantice (výrok I. rozhodnutí), žalobci pak nařídil odstranění stavby oplocení na pozemcích parc. č. 1435, 1436 a 1942 v katastrálním území Vyklantice (výrok II.). Odvolání proti tomuto rozhodnutí žalovaný zamítl rozhodnutím ze dne 22. 9. 2008, č. j. KUJI 61791/2008, sp. zn. OUP 187/2008 Cí-5. Toto rozhodnutí žalovaného však Krajský soud v Brně k žalobě zrušil rozsudkem ze dne 10. 1. 2011, č. j. 29 Ca 264/2008-72, a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Kasační stížnost žalovaného proti tomuto rozsudku zamítl Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 31. 10. 2011, č. j. 5 As 42/2011-112. Paralelně se soudním přezkumem probíhalo též řízení o povolení obnovy řízení o odstranění stavby oplocení a posléze obnovené řízení o odstranění stavby předmětného oplocení. Jak je soudu známo z věci vedené jím pod sp. zn. 29 A 21/2012, řízení o odstranění stavby předmětného oplocení bylo pravomocně skončeno rozhodnutím ze dne 10. 2. 2012, č. j. KUJI 10386/2012, sp. zn. OUP 135/2011 Cí-25, jímž žalovaný rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 23. 1. 2008 o odstranění stavby zrušil dle § 59 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (tedy s účinky ukončení řízení).

[10] Soud konstatuje, že právě zmiňovaného obnoveného řízení o odstranění stavby oplocení se týká rovněž předmětná věc.

[11] V předmětné věci je podstatné, že z doplnění žaloby, které bylo učiněno na výzvu soudu, jednoznačně vyplývá, že žalobce se domáhá vydání rozhodnutí, kterým by soud uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí o pokračování v zahájeném obnoveném řízení, které bylo původně ukončeno rozhodnutím OÚPSŘ KrÚ č.j. KUJI 61791/2008, sp. zn. OUP 187/2008 Cí- 5 ze dne 22.9.2008.

[12] Z uvedeného plyne, že žalobce tedy podal tzv. nečinnostní žalobu podle § 79 s.ř.s. Touto žalobou se však lze domáhat pouze toho, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. Nečinnostní žalobou se nelze domáhat vydání procesního rozhodnutí, kterým je i rozhodnutí o pokračování v řízení.

[13] Soud vycházel z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 15.12.2004, sp. zn. 2 Ans 4/2004, který byl publikován ve Sbírce NSS pod č. 506/2005. Podle tohoto rozsudku „žalobou na nečinnost podle § 79 a násl. s.ř.s. se lze domáhat toliko toho, aby soud uložil správnímu orgánu, který je nečinný, povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení, a stanovil k tomu přiměřenou lhůtu. Není tak možné požadovat vydání procesního rozhodnutí (zde: rozhodnutí o přerušení správního řízení podle § 29 odst. 1 správního řádu)...“

[14] Pokud se žalobce domáhal, aby soud z jednání ve věci vyloučil p. S. a p. M. z odboru výstavby z důvodu jejich podjatosti, soud konstatuje, že tato rozhodovací pravomoc náleží pouze příslušným orgánům veřejné správy. Takové rozhodnutí může soud pouze přezkoumávat, a to nejčastěji pouze v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu ve věci samé.

[15] Vzhledem k uvedenému soud žalobu ve smyslu § 81 odst. 3 s.ř.s. zamítl jako nedůvodnou. Na závěr soud uvádí, že pokud se žalobce v předmětné věci chtěl bránit proti nečinnosti stavebního úřadu, měl se domáhat toho, aby stavební úřad vydal rozhodnutí ve věci samé, nikoliv, aby vydal rozhodnutí o pokračování v zahájeném obnoveném řízení.

[16] Dále soud konstatuje, že v souladu s § 81 odst. 1 s.ř.s., soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí. Jak je uvedeno již výše, je mu z jeho činnosti známo, že řízení o odstranění stavby předmětného oplocení bylo pravomocně skončeno rozhodnutím ze dne 10.2.2012, č.j. KUJI 10386/2012, sp. zn. OUP135/2011 Cí-25, jímž žalovaný rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 23.1.2008, o odstranění stavby, zrušil dle § 59 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení, s účinky ukončení řízení. I pokud by tedy byla žaloba podána ve znění naznačeném v předchozím odstavci, musel by soud přihlédnout k aktuálnímu stavu ve věci.

[17] S ohledem na vyslovené závěry soud neshledal nutnost ve věci provádět navržené důkazy

IV. Závěr a náklady řízení

[18] Vzhledem k uvedenému Krajský soud v Brně shledal žalobu nedůvodnou a zamítl ji podle § 81 odst. 3 s.ř.s.

[19] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta) a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Krajský soud v Brně dne 27.5.2013

JUDr. Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu